

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212228247
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7212228247.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 5. októbra 2012 č.k. 17C/248/2012-8

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil na účet súdu súdny poplatok za námietku zaujatosti v sume 66 € podľa pol. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť bez náhrady. V odvolaní namietal, že nepodal námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p. argumentujúc, že podanie, ktoré súd posúdil ako námietku zaujatosti, neobsahuje obligatórne náležitosti predpísané ust. § 15a ods. 3 O.s.p. pre námietku zaujatosti. Po obsahovej stránke preto nemohol súd prvej inštancie podanie žalobcu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti. V žalobe uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania. Súd prvej inštancie mal preto podľa ust. § 12 ods. 1, 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale o nutnosť. Vec musí byť prikázaná inému súdu preto, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Nakoniec namietal, že aj keby mal súd za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, žalobcovi nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky, pretože podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku oslobodené. Rovnako sa týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, za znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. V zmysle tohto ustanovenia žalobca v konaní súdne poplatky neplatí.

3. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29. mája 2014 sp.zn. 4Co/245/2014 predmetné odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 16. decembra 2015, sp. zn. 4 Cdo 796/2015 uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zo záverov uznesenia NS SR vyplýva, že žalobca predmetné odvolanie odovzdal na jeho doručenie Okresnému súdu Košice II doručovateľskej

spoločnosti 25. októbra 2012, t.j. v predposledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty, ktoré skutočnosti mal dovolací súd preukázané zo žalobcom predloženého dokladu „Detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551803473“ (uvedený doklad žalobca pripojil až k dovolaniu), na základe čoho dovolací súd konštatoval splnenie podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p..

4. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa ust. § 18f zák. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 1.7.2016 z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. júna 2016 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. júna 2016, i keď sa stanú splatnými po 1. júli 2016.

6. V prejednávanom spore ide o vyrubenie súdneho poplatku za úkon - námietku zaujatosti podanú do 30.6.2016, preto sa na vec vzťahuje zák. 71/1992 Zb. súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016 súdne poplatky (ďalej len „poplatky“) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkový úkon“) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“, ktorý tvorí prílohu tohto zákona).

8. Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len citovaný zákon), poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

9. Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

10. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že z hľadiska obsahového ide v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Košice II, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2NcC/77/2012-41 zo dňa 22.10.2012, t.j. správny je aj následný jeho postup, keď vyrubil súdny poplatok za námietku zaujatosti v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. g/ zákona 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016. Súdny poplatok vyrubil súd prvej inštancie v správnej výške, teda podľa pol. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66 €.

11. Z vyššie uvedených dôvodov je nenáležité tvrdenie žalobcu, že súd prvej inštancie konal napriek tomu, že nebola podaná námietka zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p..

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na záver Najvyššieho súdu SR, vyslovený v uznesení z 11.3.2013, č.k. 3Cdo/102/2013, v zmysle ktorého v prípade osobitného finančno - právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prejednať určitú vec účastníkov konania, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. S týmto názorom sa stotožňuje aj odvolací súd.

13. Nedôvodná je aj námietka žalobcu, že v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ citovaného zákona nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky, pretože konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je od poplatkov oslobodené.

14. Vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p. (§ 254 CSP). O tomto názore svedčí nielen nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.3.2011 sp. zn. II. ÚS 124/2011, ale aj

ustálená súdna prax Najvyššieho súdu SR (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo 31/2013 zo dňa 14.3.2013, sp. zn. 3Cdo 100/2013 zo dňa 11.3.2013, sp. zn. 3Cdo 102/2013 zo dňa 11.3.2013 atď.). Ani odvolací súd nemal dôvod sa od takto ustálenej súdnej praxe v prejednávanej veci odchýliť.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR sú odvolacie námietky žalobcu v preskúmvanej veci nedôvodné, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).